

هیچ می دانید؛ قدیم ترها شلوار جین را برای نمی پوشیدند

به کوشش: دکتر عباس علی شاملی

تاریخچه

لوی استراوس در سن بیست و چهار سالگی برای تجارت به آمریکا آمد و بعدها به یکی از تاجران موفق پارچه تبدیل شد. یکی از مشتریان او خیاطی به نام ژاکوب دیویس بود که از استراوس به صورت عمده پارچه خریداری می کرد. در میان مشتریان ژاکوب شخصی بود که دائما جیب های شلوارهایی را که وی برایش می دوخت پاره می کرد. ژاکوب به فکر راه حلی برای دوام بیش تر شلوارهای این مشتری بود. روزی به فکرش رسید که شاید با استفاده از نوعی پرچ فلزی در نقاطی از شلوار که پاره شده یا آسیب دیده، مثل گوشه های جیب ها و در زیر دکمه های شلوار، بتواند باعث استحکام بیش تر شلوارها شود. مشتریان ژاکوب خیلی سریع از این شلوارهای پرچ دار استقبال کردند. او نگران

شد که شاید کسی این ایده ماهرانه اش را بدزد، بنابراین تصمیم گرفت حق امتیاز این کار را به نام خود ثبت کند، اما ۶۸ دلاری را که برای کارهای اداری لازم بود نداشت، بنابراین به عنوان شریک تجاری فوراً به فکر لوی استراوس افتاد. استراوس که یک تاجر خبره بود، با دیدن این محصول جدید، بلافاصله پیشنهاد ژاکوب را پذیرفت. در بیستم ماه مه سال ۱۸۷۳، این دونفر حق امتیاز آن را در آمریکا به نام خود ثبت کردند. این تاریخ امروزه به عنوان تاریخ تولد رسمی بلوچین که امروز یکی از مهم ترین تولیدات صنعت پوشاک آمریکا است، شناخته شده است. اولین شلوارهای جین دو مدل بودند؛ شلوارهای آبی-نیلی رنگ و شلوارهای کتان قهوه ای شسته شده. شلوارهای کتان چون نرم و راحت نبود به تدریج از دور

خارج شد. هر چند سال های سال به عنوان لباس کار استفاده می شد. برای دوخت این شلوارها، پارچه های کتان از یکی از معروف ترین کارخانه های پارچه سازی منچستر تأمین می شد. در مدت زمانی کوتاه، تمام کارگران از این شلوارهای جدید استفاده می کردند. قیمت یک دست لباس کار با دوام تولید شرکت لوی استراوس ۱،۲۵ دلار بود، رقمی کاملاً باور نکردنی! در سال ۱۸۹۰ این شلوارها مدل ۵۰۱ نام گرفت که هنوز هم با این نام در بازار به فروش می رسد. با به پایان رسیدن حق انحصار این محصول، بسیاری از کارخانجات تولید پوشاک از این محصول پرطرفدار شرکت لوی استراوس کپی برداری کردند. تا سال ۱۹۵۰ دانش آموزان دبیرستانی به

عنوان اعتراض به بزرگترها که این شلوارها را نمی پوشیدند و برای این که متفاوت تر به نظر برسند، شروع به پوشیدن این شلوارها کردند. در سال ۱۹۷۰ شلوار جین بیش از همیشه طرفدار پیدا کرد.

چرا پارچه جین آبی رنگ است؟

در اواخر قرن نوزدهم قبل از ابداع رنگ های مصنوعی، از رنگ های گیاهی طبیعی برای رنگ کردن پارچه ها استفاده می شد. از آنجا که رنگ نیلی به دلیل تیرگی دیرتر کثیف می شد و برای لباس های کار نیز انتخاب بهتری بود، مهم ترین و پرطرفدارترین رنگ در میان مردم بود. از آن زمان این رنگ روی پارچه های جین باقی ماند.

وژنامه

سال ۱۹۳۰

گاوپران ها در اکثر فیلم های وسترن شلوار جین به پا داشتند. این کار باعث رواج شلوارهای جین در آن سال ها بین مردم شد.

سال ۱۹۴۰

در زمان جنگ دوم جهانی، سربازان آمریکایی شلوار جین می پوشیدند. بعد از جنگ تولیدکننده های معروف پوشاک از قبیل رانگلر (wrangler) و لی (lee) شروع به رقابت با لوی (levi) برای در دست گرفتن بازار جهانی کردند.

سال ۱۹۵۰

شلوار جین با تبلیغات تلویزیونی و فیلم ها بین نسل جوان رایج شد. (جیمز دین در فیلم شورش بی دلیل) پوشیدن این شلوارها سمبل طغیانگری بین نسل جوان بود.

سال های ۱۹۶۰ و ۱۹۷۰
هیپی ها و جنگ سرد

مدل های مختلف شلوار جین به بازار آمد؛ جین های گل دوزی شده و جین های رنگی. در کشورهای غیرغربی، جین به عنوان سمبل فساد غرب تبدیل شده بود.

سال ۱۹۸۰ و پس از آن

جین به لباس مد روز تبدیل شد. طراحان معروف لباس شروع به طراحی مدل های مختلف جین با مارک های اختصاصی خود کردند. فروش جین دائما رو به افزایش رفت.